

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Sáu ngày 11/02/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 792

“QUẢ BÁO Ở TƯƠNG LAI CHÚNG TA CÓ THỂ DỰ KIẾN ĐƯỢC”

Trong quá khứ, chúng ta không tiếp nhận được giáo huấn của Phật, chúng ta làm sai thì không có cách gì thay đổi được quá khứ. Nhưng ngày nay chúng ta đã học Phật, chúng ta biết rõ **“nhân nào quả đở”**, cho nên dự kiến được tương lai gần như là chính xác. Hòa Thượng muốn nói: **“Mỗi người học Phật phải thật làm thì chắc thật dự kiến được tương lai, còn nếu không thật làm thì không thể dự kiến được”**.

Chúng ta trồng xuống một đám ngô, một đám dưa. Chúng ta đã chọn hạt giống tốt, đã làm sạch cỏ, cày ải đất, xử lý tốt các kỹ thuật canh tác. Trong quá trình trồng trọt, chúng ta tưới nước đầy đủ cho cây con, cây lớn thì chắc chắn cây sẽ phát triển tốt, rau trái thơm ngon. Tôi trồng đậu ngự, tưới nước đầy đủ thì một trái đậu có 4 hạt. Lần này trồng đậu ngự, do trời mưa nên tôi ít tưới nước, một trái đậu chỉ cho 3 hạt, chứng tỏ cây bị thiếu nước. Cho nên quả báo tương lai là do ngay cuộc sống hiện tại định đoạt. Chúng ta biết rõ kết quả ở tương lai như thế nào, không thể khác được.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể dự kiến được quả báo tương lai”**. Ngài không dùng từ **“nhất định”** mà dùng từ **“có thể”**. Trong đời quá khứ chúng ta đã tạo quá nhiều nghiệp. Trong đời hiện tại, nếu chúng ta không thể làm tốt hơn để vượt qua nghiệp lực, khi nghiệp quá khứ mạnh hơn thì nghiệp quá khứ có thể ảnh hưởng đến quả báo tương lai. Điều quan trọng là chúng ta phải có niềm tin đối với Phật pháp, đối với lời giáo huấn của Phật. Chúng ta phải làm với tâm dũng mãnh, làm với hăng tâm.

Tối hôm qua có hai vợ chồng gọi điện cho tôi. Trước đây họ không niệm Phật thì không sao, bây giờ niệm Phật thì có ma dựa. Họ cho rằng nguyên nhân họ bị ma dựa là vì họ niệm Phật. Tôi mời họ tham gia lớp học gần 300 người này để xem trong lớp có ai niệm Phật mà bị ma dựa không. Nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã gây tạo oan nghiệp, chẳng những đời quá khứ mà ngay đời hiện tại chúng ta cũng đã tạo nghiệp, đã tạo nhân thì nhất định sẽ nhận quả. Niệm Phật là niệm Từ Bi, niệm Thanh Tịnh, niệm Chân Thành thì làm sao mà sai được! Sinh tâm nghi ngờ thì càng sinh tội, nghiệp chướng càng nặng. Họ niệm tiền, niệm danh, niệm tự tư tự lợi, niệm tham sân si mạn nghi thì không sợ mà lại sợ niệm Phật. Làm gì có chuyện trồng đậu, trồng dưa mà cây lại nở ra quả ớt, hoặc nở ra quả có độc tố chết người!

Họ niệm Phật bị ma dựa là bất thường. Tôi nói với hai vợ chồng đó là không phải họ bị ma dựa vì niệm Phật, không phải do niệm Phật mà gặp việc bất thường như vậy. May mà họ còn biết niệm Phật, chứ

nếu không niệm Phật thì khi nghiệp chướng đến, họ còn thê thảm hơn. Bất thường là do nghiệp chướng nhiều đời nhiều kiếp của chính mình. Tôi nói để mọi người cùng có cái nhìn, cái hiểu cho thấu đáo. Để giải quyết vấn đề này, họ cần làm ba việc để trị thân, trị tâm và hóa giải nghiệp chướng:

- Việc thứ nhất là phải làm nhiều việc tốt, khởi tâm thiện, khởi ý thiện để có cái mà hồi hướng cho oan gia trái chủ.
- Việc thứ hai là phải chân thành sám hối nghiệp chướng, cải lỗi, chứ không dùng tâm đối trị, đối kháng với oan gia.
- Việc thứ ba là phải đi khám bác sĩ xem mình có bị bệnh gì không.

Tôi giải thích nhưng họ không nghe. Họ biết tôi là người cả đời niệm Phật, cả đời chỉ dịch đĩa Hòa Thượng nhưng họ không nghe khuyên vậy thì hết duyên. Nếu sáng nay họ không tham gia lớp học này thì tôi không thể giúp họ được nữa. Tôi nói họ không tin mà tôi cố cưỡng cầu thì tôi lại tự tạo phiền não.

Việc này có đạo lý rất rõ ràng. Phật dạy rõ ràng như vậy, nhân quả rất tường tận, không có gì mù mờ. Có nhiều người tự thấy mình có những điều bất thường, sinh ra hoảng loạn, càng hoảng loạn thì càng tai hại. Hòa Thượng nói: **“Trong nhà Phật, công phu thể hiện khi chúng ta đối diện với nghiệp chướng, đối diện với bệnh khổ. Chúng ta phải tinh tấn hơn, dũng mãnh hơn, phát tâm rộng lớn hơn!”**.

Người xưa dạy: **“Mạc đãi lão lai phương niệm Phật, cổ phần đa thị thiếu niên nhân”** (Chớ đợi đến già mới niệm Phật, Mò xưa lắm kẻ vẫn đầu xanh). Phật nói: **“Vô thường lão bệnh, bất dữ nhân kỳ, triêu tồn tịch vong, sát na dị thể”** (Vô thường già bệnh, không hẹn một ai, sớm còn tối mất, trong khoảng sát na đã qua đời khác). Ai cũng đến lúc phải chết, nhưng cái chết không hẹn thời gian. Người chưa cưới vợ gả chồng cho con thì mong cưới vợ gả chồng cho con xong rồi mình mới chết, người thì mong cháu nội cháu ngoại trưởng thành, thi đỗ đại học xong rồi mình mới chết. Chúng ta hẹn nhưng vô thường không hẹn. Đạo lý này mới là chân thật!

Hòa Thượng Tịnh Không cả đời 60 năm niệm Phật nhưng không có gì khác thường. Hòa Thượng Hải Hiền cả đời 92 năm niệm Phật nhưng không có gì khác thường. Đạo tràng Đông Thiên Mục Sơn mấy trăm người niệm Phật nhưng không có gì khác thường. Tâm ác, ý ác, hành vi ác thì quả báo ác. Tâm thiện lành, ý thiện lành, hành vi thiện lành thì kết quả chắc chắn thiện lành, làm sao mà xấu được!

Tôi ngày ngày luôn có ý niệm làm việc gì đó để có sản phẩm mang tặng cho người. Nếu lần này trồng cây không tốt thì lần sau tôi bón nhiều phân hữu cơ hơn, làm đất tôi xới hơn để cây phát triển tốt hơn. Tôi trồng cây bồ công anh, lá bồ công anh to bằng bàn tay, dài 40 – 50cm. Tôi cứ cho đi, cho đi, tài vật trong nhà tôi không bao giờ thiếu. Nếu 20 người tình cờ ghé thăm nhà tôi thì tôi không cần đi chợ mà vẫn có đủ đồ mời mọi người ăn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể dự kiến được quả báo ở tương lai”**. Hiện tại con cái trong nhà không được tiếp nhận giáo dục tốt, vợ chồng không được tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền, vậy thì gia đình chắc chắn xảy ra đại họa trong tương lai gần chứ không phải tương lai xa.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói “ngũ trước ác thế”. Thế gian này là đời ác năm trước”**. **“Ngũ trước ác thế”** là năm sự ô trước xấu ác thiêu đốt thế gian: Kiếp trước, kiến trước, chúng sinh trước, mạng trước và phiền não trước.

Phiền não trước: Chúng ta có quá nhiều phiền não: Con của bạn của bạn bị chết, bạn của bạn của bạn bị chết, chúng ta cũng phiền não. Cả đời này chúng ta phiền não không bao giờ dứt. Thật ra ngay cả Cha Mẹ của chúng ta nếu không tu học, không áp dụng lời Phật dạy, chỉ sống tùy theo thị dục, thị hiếu của bản thân thì Cha Mẹ vẫn khổ như thường, bất kể chúng ta là ai. Chúng ta đừng nghĩ rằng mình là người nổi tiếng, mình là người dạy đạo đức văn hóa truyền thống, mình là người niệm Phật thì Cha Mẹ mình sẽ khác.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, cả dòng họ Thích còn bị tàn sát bởi đoàn quân của Tỳ Lưu Ly. Tại vì dòng họ Thích lúc đó sống hoang đường, hoang phí, coi mình là đồng đội quyền quý, cao sang. Trẻ nhỏ thì không học hành nỗ lực, chỉ hoang lạc, người lớn thì ngạo nghễ không biết tu thân. Vậy thì làm sao có thể cứu được!

Khi Mẹ của Hòa Thượng đến Singapore thăm Ngài, lúc đó bà chưa ăn chay nên Hòa Thượng dặn nhà bếp làm đồ mặn cho bà. Hòa Thượng không hề nói: **“Con tu hành, con nổi tiếng như thế này mà sao Mẹ lại ăn mặn!”**. Bất cứ ai không thay đổi, không tu hành thì đọa lạc, chúng ta không thể cản được. Trong **“Kinh Địa Tạng”**, Phật nói: **Chí thân như Cha Mẹ với con cái, ở trong con đường thọ tội cho dù có gặp nhau cũng không thể chịu khổ cho nhau.**

Hòa Thượng nói: **“Kiến trước, phiền não trước là nhân. Còn kiếp trước, mạng trước, chúng sanh trước là quả. Kiến giải của bạn bị ô nhiễm, kiến giải không thanh tịnh cho nên gọi là kiến trước. Hay nói cách khác, đối với vũ trụ nhân sanh, bạn có cái nhìn cái thấy sai lầm. Tuy rằng bạn đã sai rồi nhưng bạn cho rằng mình chính xác. Đây là kiến giải không thanh tịnh, là kiến giải ô nhiễm”**.

Kiến giải của chúng ta bị ô nhiễm. Chúng ta có cái nhìn, cái thấy sai lầm: Cái thấy **“tự tư tự lợi”**, cái thấy **“danh vọng lợi dưỡng”**, cái thấy **“đây là mẹ của mình”**, **“đây là gia đình của mình”**, cái thấy **“kia là người lạ, đây là người thân”**. Chúng ta cảm tình dụng sự, làm việc gì cũng dùng cảm tình làm việc, không có tâm Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng. Chúng ta cho rằng mình bình đẳng nhưng chúng ta thấy Mẹ của mình cao hơn, còn Mẹ của thiên hạ thấp hơn một chút. Như vậy thì không bình đẳng rồi. Trong bài giảng **“Cảm Ứng Thiên”**, Hòa Thượng nói: **“Bồ Tát lấy chúng sinh làm trung tâm. Chúng sinh thì lấy cái ta, cái của ta làm trung tâm”**. Vậy thì làm sao đạt được bình đẳng!

Hòa Thượng nói: “ **Tất cả chúng sinh phiền não vô lượng vô biên cho nên Đức Thế Tôn đem phiền não của chúng sanh quy nạp thành năm điều: Tham, sân, si, mạn, nghi. Tham, sân, si, mạn nghi là ô nhiễm ở trên tư tưởng, sai lầm ở trên tư tưởng**”.

“Nghi” là nghi ngờ. Chúng ta thường nghĩ: “*Làm như vậy có đúng không? Không biết quyết định này có đúng không?*” Phật Bồ Tát và các bậc Thầy khả kính đã làm rồi thì chúng ta nên làm theo, nhưng chúng ta lại nghi ngờ không biết các Ngài có đúng không.

Tôi có được thiện căn là tôi không nghi. Phật nói, Thầy tôi nói, tôi đều không nghi, cho dù tôi không hiểu nhưng tôi cũng không dám nghi. Ngày xưa khi tôi dịch “**Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ**”, Phật nói: “**Trong vũ trụ này có vô lượng vô biên thế giới. Trong thế giới có vô lượng vô biên hạt vi trần. Trong hạt vi trần là một thế giới. Trong thế giới có vô lượng vô biên hạt vi trần, rồi trong hạt vi trần lại có thế giới**”. Tôi vô đầu bút tai không thể hiểu được điều này, nhưng tôi nghĩ: “*Thôi, để từ từ hiểu sau! Phật đã nói thì mình dứt khoát không được nghi!*”.

Năm 2006, tôi dịch bộ đĩa “**Hài hòa cứu vãn nguy cơ**”, Thầy Trần dẫn câu chuyện Ngài Phó Tổng thống Mỹ Al Gore cung cấp một bức ảnh. Khi phi thuyền bay vào vũ trụ, cách trái đất khoảng 4 tỷ cây số, họ chụp ảnh thì trái đất chỉ nhỏ bằng một chấm xanh. Ông chỉ vào cái chấm xanh và nói: Cái chấm này chính là trái đất. Trái đất chỉ nhỏ như vậy mà bao nhiêu buồn vui, tang tóc, chiến tranh đều trong đó. Lúc đó tôi mới bừng tỉnh, nếu lúc trước tôi không tin lời Phật nói thì tôi đã phạm tội rồi. Phật nhìn bằng Phật nhãn, còn chúng ta nhìn bằng dục nhãn, nhìn bằng con mắt trần tục của mình. Phi thuyền mới cách trái đất 4 tỷ cây số mà đã thấy trái đất đã nhỏ như đầu đũa. Thế giới Tây Phương Cực Lạc cách thế giới Ta Bà mười muôn ức cõi nước, xa hơn rất nhiều, có thể là 18 vạn dặm, 32 vạn dặm, 128 vạn dặm. Từ đó mà quan sát trái đất thì thấy trái đất vô cùng nhỏ bé.

Chúng ta học có nền tảng, có cơ sở, có nơi để nương tựa. Lời của Phật dạy thông qua những bậc tu hành khả kính, cho nên chúng ta nhất định không nghi. Nhưng lời Phật dạy mà thông qua những kẻ đầy tự tư tự lợi, đầy danh vọng lợi dưỡng thì đó là lời của họ chứ không phải lời Phật dạy. Cho nên chúng ta phải hiểu được đâu là lời Phật dạy, đâu là vọng tưởng của những người tham vọng.

Hòa Thượng nói: “**Kiếp trước là chỉ thời gian. Thế gian thường nói là “niên thổ bất hảo”, năm nay thật không tốt. “Mạng trước” là chỉ cho thọ mạng quá ngắn, kiếp sống ngắn ngủi, thọ mạng không đủ dùng, thời gian tu hành, thời gian để chứng quả không đủ cho nên gọi là mạng trước**”.

Chúng ta mới làm được việc tốt chưa được bao lâu thì đã chết rồi. Cho nên việc gì cần làm là phải làm ngay, không chậm chễ, không hẹn. Từ lâu rồi, khi vừa nghĩ đến việc tốt nào đó thì tôi làm ngay, hoặc gọi điện bảo người làm ngay. Nếu tôi chúng ta đi ngủ, ngày mai ta chết thì lỡ việc của chúng sanh.

Trong “**Kinh Lăng Nghiêm**”, Phật hỏi đệ tử: “*Mạng người trong bao lâu?*”. Các đệ tử trả lời rất nhiều đáp án. Nhưng cuối cùng Phật nói: “**Mạng người chỉ dài như một hơi thở. Thở ra mà không hít vào thì đã ra đời khác, hít vào mà không thở ra thì cũng đã thành đời khác**”.

Chúng ta cứ ngồi đó mà dự định rằng: “*Mình chắc cũng phải sống đến 70, 80 tuổi!*”. Chúng ta cứ nghĩ mình sẽ sống lâu lắm. Đó là cái thấy sai lầm. Phật nói: “**Vô thường lão bệnh, bất dĩ nhân kỳ, triều tồn tịch vong, sát na dị thể**” (*Vô thường già bệnh, không hẹn một ai, sớm còn tối mất, trong khoảng sát na đã qua đời khác*).

Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh trước**” là tâm chúng sanh bất thiện tạo nghiệp rất nặng, có thể nói là thời đại ô nhiễm nghiêm trọng cả về vật chất và tinh thần. Hoàn cảnh đời sống của chúng ta ô nhiễm, không khí, nguồn nước của chúng ta ô nhiễm, ngay đến khí hậu đều thay đổi khác thường”.

Phật nói: “**Hoàn cảnh đời sống của chúng ta tốt hay xấu có quan hệ rất mật thiết đối với thiện ác của lòng người. Lòng người mà ác nhiều, thiện ít thì hoàn cảnh sẽ xấu. Nếu lòng người thiện nhiều, ác ít thì hoàn cảnh sẽ tốt**”.

Con người ngày nay thiện nhiều hay ác nhiều? Khởi tâm động niệm của con người đều là tự tư tự lợi. Vào dịp Tết này, hoa đào nở khắp nơi rất đẹp, nhưng không ít người bắt chập, thân nhiên hái hoa, bẻ cành. Tôi nhìn thấy mà đau lòng cho thân cây đào, đau lòng cho hoàn cảnh. Họ tự tư tự lợi, không giữ hoa đẹp cho người khác cùng chiêm ngưỡng. Đó là hành động bất thiện, ý nghĩ bất thiện, chỉ là những chuyện nhỏ. Còn những chuyện hại người để lợi mình thì nhiều không tính kể.

Hòa Thượng nói: “**Trên Kinh Phật cũng thường nói: “Y báo tùy theo chánh báo chuyển**”. “**Y báo**” là hoàn cảnh, “**chánh báo**” là thiện ác của tâm người. Nếu tất cả chúng ta chỉ lo nghĩ cho người khác, luôn nhường cho người khác thì hoàn cảnh này sẽ cực đẹp, nhân gian này biến thành Thiên Đường, thành Cực Lạc.

Thầy Thái Lễ Húc từng kể về bữa ăn Thiên Đường và bữa ăn Địa Ngục. Trong bữa ăn đó trên bàn ăn bày rất nhiều món ngon, đũa gấp dài một mét. Trong bữa ăn Địa Ngục, người ta tranh nhau ăn, đồ ăn rơi rớt khắp nơi, sau đó họ mắng chửi nhau. Trong bữa ăn Thiên Đường, mọi người mời nhau theo thứ tự “**người lớn trước, người nhỏ sau**”, gấp cho nhau ăn, ai ai cũng hạnh phúc. Hoàn cảnh sẽ đẹp hơn khi tâm người luôn biết nghĩ đến người khác.

Tôi rất cảm động khi nghe Ngài Phó Thủ tướng nói: “**Có quốc gia dân tộc nào mà con người yêu thương nhau đến thế!**”. Trong mùa dịch bệnh Covid, khi nhiều người dân gặp khó khăn, trên đường xuất hiện các cây ATM gạo, cây ATM xăng, sẵn sàng tiếp sức cho mọi người trên đường hồi hương. Khi con người ta biết nghĩ đến người khác thì sẽ có rất nhiều việc tốt đẹp.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta xem người ở đời hiện tại này, họ tạo tác ra nhân gì, họ nghĩ ra cái gì, họ nói ra cái gì, họ làm ra là cái gì, vậy thì chúng ta liền biết được quả báo ở tương lai của họ sẽ như thế nào. Họ có vì người khác mà lo nghĩ không? Có vì thế hệ tương lai mà nghĩ không? Họ nói ra có vì lợi ích cho quốc gia, dân tộc mà nói không? Họ có nói ra những lời thực sự thiết thực cho thế hệ sau không?”*

Bánh chưng ngày Tết là một nét đẹp văn hóa dân tộc từ ngàn đời nay. Bánh chưng đã được truyền từ thời Vua Hùng, qua biết bao thời đại đến thế hệ chúng ta. Ngày Tết, chúng ta có chiếc bánh chưng dâng cúng Tổ Tiên Ông Bà. Ngày Tết, lúc nào đôi thì chúng ta có chiếc bánh chưng đủ dinh dưỡng để ăn. Bánh chưng có gạo nếp, đỗ xanh, thích làm nhân gì cũng được. Vậy mà có một bài báo viết chê bai bánh chưng. Họ liền bị cộng đồng mạng đả kích kịch liệt.

Hòa Thượng nói: *“Bạn nói ra là cái gì? Bạn làm ra là cái gì? Bạn có làm giống như “Kinh Hoa Nghiêm” dạy không? “Học vi nhân sư, hành vi thế phạm”, học để làm Thầy người, thực hành để làm ra chuẩn mực cho người, làm ra để người ta bắt chước làm theo. Cho nên chỉ cần nhìn thấy cách họ nói, họ nghĩ, họ làm thì chúng ta có thể dự đoán được tương lai của họ sẽ như thế nào. Chúng ta nhìn thấy người hiện tại kiến giải sai lầm ngày một nghiêm trọng, phiền não ngày càng tăng lớn, ác nghiệp ngày càng mở rộng, càng tạo tác càng sâu nặng, cứ như thế mà diễn bày. Vậy thì chúng ta có thể dự kiến quả báo ở tương lai. Tương lai quả báo sẽ còn đáng sợ hơn!”*

Chúng ta thấy trẻ nhỏ bây giờ sống vô cảm, sự vô cảm đáng sợ, người với người không còn tình thân. Con cái với Cha Mẹ mà không còn tình thân thì chúng ta có thể dự kiến tương lai của chúng sẽ ra sao. Thay vì để dành nhà cho con, để dành tiền cho con thì Cha Mẹ nên dành số tiền đó để làm những việc lợi ích chúng sanh, lợi ích quốc gia dân tộc. Nếu chúng ta dành hết số tiền của đó cho con thì sau này chúng còn gây hại cho chúng sinh nhiều hơn.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói: *“Chúng ta có thể dự đoán được quả báo ở tương lai”*. Các con học được học tập, rèn luyện ở Sơn Tây, ở Tây Ninh rất ngoan, chắc chắn tương lai của các con rất tốt đẹp. Các con có thiện căn hơn chúng ta. Các con được nghỉ Tết trở về nhà hai tuần, khi quay lại Trung tâm vẫn giữ được những nề nếp, thói quen tốt. Khi đi học, các con xếp hàng lần lượt, rất nghiêm túc. Khi qua ngã tư các anh dừng lại, ra hiệu chỉ đường giúp các em nhỏ sang đường an toàn. Mọi người nhìn thấy chắc chắn rất ngạc nhiên và rất vui, không giống như người ta thường nói: *“Nhất quý nhì ma, thứ ba học trò”*. Các con giữ được nề nếp như vậy thì tương lai chắc chắn chúng ta sẽ có những đứa con tốt.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!